

# Adrenalin versus endorfiny

„šuplík“, 2008

Ještě než jsem dopsal tuto úvodní větu, uvědomil jsem si, že to slůvko *versus* v nadpisu mé eseje je zavádějící. Že tu vlastně nejde o nějaký antagonismus, že nejde o nesmiřitelný střet dvou hormonů.

Adrenalin, ten není třeba sáhodlouze představovat. Rybář – muškař - touží dopřávat si ho co nejvíce, a to pochopitelně při soubojích s velkými rybami na jemné muškové udici a neváhá za touto tak trochu módní „vnitřní drogou“ jet světa kraj bez ohledu na útrapy a vynaložené prostředky. To endorfiny - hormon štěstí vstupuje do organismu nenápadně, řekli bychom bez reklamy i bez zvláštního muškařova přičinění. Ale ovšem jen tehdy, má-li rybář srdce, oči a duši otevřené k vnímání všeho, co mu příroda a milovaná řeka nabízí.



Takže máme na vybranou: Adrenalin nebo endorfiny? No samozřejmě. Obojí! Kdo totiž prošel s muškařským proutkem už větší část cesty po svém rybářském chodníčku a zavzpomíná na své začátky, bez mučení přiznává, že oči se mu začaly doširoka otevírat až s přibývajícímí roky muškaření, když už konečně dokázal zastavit ruku s mušáčkem, v klidu se posadit na břeh a důvěrně si prožít utěšenou chvíli se svou řekou. A tehdy začal nacházet to pravé: Radostné a duši milé vyvážení jak chvílek vzrušení ze souboje s rybou důstojnou jeho udice, tak i chvíle niterného splnutí s přírodou.

Tak se s věkem a zráním mění muškařův žebříček hodnot a jen na jeho duchovním založení záleží, kdy k tomu, nebo zda vůbec, dojde.

Z vlastní zkušenosti vím ještě o jednom netušeném zdroji endorfinů, nad kterým mnozí pozvednete obočí, nebo řečené budete pokládat za jakýsi propagandistický blábol. Tím fenoménem je SLUŽBA ŽIVOTU ŘEKY, a to vnitřním přijetím trojjednotnosti *rybářského práva*. I zde totiž u již vyzrálého rybáře dochází s časem k posunu významnosti jeho jednotlivých ustanovení:

*Ryby chovat...*? To přece není jen úmorné běhání po břehu s kbelíkem při slovování a vysazování. To je také zájem a činnost ku prospěchu rozvoje potravní základny ryb našeho zájmu.

*Ryby chránit...*? Neznamená to snad také ochranu jejich biotopu v tom nejširším slova smyslu? Je to nekončící boj se správami povodí, nekonečné vysvětlování pracovníkům životního prostředí na obcích, že zkanalizování vodoteče nic nezachrání, ale spíš než vodu odvede z obecní kasy finanční prostředky. Střílet kormorány? Prosím! Ale co takhle úkryty pro pstruhy ... Výčet by byl nekonečný.

*Ryby lovit a sobě přivlastňovat ...*? Ano, ale znale. Tak, aby odlov byl pro obsádku jakýmsi pěstebním počinem .....

Kolik jsem poznal dobrých, pravodatných rybářů, kteří za své končící muškařské kariéry „sklouzávali“ k péči o ryby, věnovali se jejich chovu a ochraně. Lov - adrenalin, už jim mnoho neříkal, pocit radosti a štěstí jim přinášelo vědomí, že vrací plnohodnotný život milované Řece. Užili si obojího: adrenalinu i endorfinu. A tak to snad i má být. To nás povyšuje z lovce ryb na rybáře.

Dočetli jste až sem?

Za odměnu, za statečnost si poslechněte Li-Poa a vychutnejte si s jeho rybářem a se mnou pohárek vína.

**„Na Řeku, Na zdraví!!“**

## *Li Po : Zpěv rybáře*

*Zpěněné vlny svítí jak závěje bílého sněhu  
Rozkvetlých hrušní legie tiše bdí nad jarním poklidem  
Džbáneček vína, můj rybářský prut  
Kdo z celého světa je šťastnější než já  
Vesla složená má bárka jako list  
Lehce se kolébá ve svěžím větru  
Malý háček tančí kdes na konci hedvábného vlasce  
Rozkvetlý ostrůvek a plná číš  
Cítím svou svobodu tu uprostřed tisíců zčeřených vln*

*Z knihy Perlový závěs  
Přeložil Ferdinand Stočes*

